

Drávucz Zsolt

Cor Fig. 4.

Érezted már mikroklímánk katasztrófáját,
mint hangyák a közelgő esőt.
Összeszedted a könyveket, belegyömöszölted
táskádba, gondosan, mintha költőznél.
Nincs célzás, csak a kínosan félretolt
fürtök mögött a tekintet. Ennyi van.
Utoljára láttam a mozdulatsort,
amivel eltakarítod árulkodó nyomaid.

Az aszfalt réseiben felszívódsz.
A hangyákat követed. A vizet követed.
A rendszertani kötet latin elnevezéseivé töredezel.

Corallus caninus, például. Vasárnapi ebéd.
A hátul képzett magánhangzóid forgatom
a fogaim között. Testmelegedből ennyi maradt.

Cervus elaphus. Szétroncsolt test az éjjeli útszélen.
Frontális találkozás. Az árokba húzzuk a négy
mázsányi halott súlyt, de mi többé soha.

Balaenoptera musculus. Partra vetődött törődésed.
Az utolsó kilégzés súlyos moraját idáig hallani.
Pedig nélkülözhetetlen voltál, mint a páratlan szervek.

Drávucz Zsolt 1997-ben született Szolnokon. Középiskolai tanulmányait szülővárosában, a Verseghy Ferenc Gimnáziumban folytatta. Jelenleg a Pázmány Péter Katolikus Egyetem bölcsészkarának hallgatója. Általános iskolai tanulmányai felső tagozatában kezdett alkotni, és az alkotókedv – túlélve a tinédzserkor lázadásokkal teli éveit – a mai napig sem hagyott alább. Az irodalomhoz, ezzel együtt a művészethez való viszonyulását Kosztolányi Dezső, Kassák Lajos, Csorba Győző, valamint megannyi modern vagy kortárs költő és zenész alakította. A versek mellett aktívan foglalkozik zenével is. Az Előretolt Helyőrség irodalmi és kulturális melléklet erdélyi és központi kiadásában, az Irodalmi Jelen és a Székelyföld folyóiratokban publikálta verseit.